

vez que la ministra nos dice algo, hombre, ciertamente usted ha ido cambiando mucho el rol en este tiempo, ¿no? Yo recuerdo, fijese, es de *hacienda.gva*, es la página oficial de su *consellería*, usted, en el dieciocho, no hace tanto de esto, el matiz es que había un cambio de gobierno, nos dijo que el trabajo político en materia de financiación tenía que empezar, y que ese trabajo –fijese lo que decía usted–, ese trabajo no se tenía que hacer en el Congreso. Ahora nos dice que se tiene que hacer en el Congreso. Entonces nos decía: se tiene que hacer en el Consejo de Política Fiscal. Consejo de Política Fiscal que no se convoca desde hace años por parte del gobierno socialista.

La segunda de las cuestiones. Usted nos dijo al final, antes de la moción de censura, usted nos dijo textualmente: el Consell no aceptará un sistema de financiación que no solucione el problema de la deuda derivada de la infrafinanciación. Y yo le pregunto, señor *conseller*, como valenciano y representante de los valencianos, ¿usted va a aceptar un modelo de financiación del gobierno socialista que no incluya la deuda por la infrafinanciación como un fondo adicional? ¿Lo va a hacer? ¿O esto simplemente era una de sus proclamas ante un gobierno del Partido Popular? Dígame, ¿mintió entonces a los valencianos? ¿Es esa su forma de actuar? ¿La de mentir? Porque, hombre, vamos a ver, en el año dieciséis...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...–y ya finalizo, señor presidente–, en el año dieciséis usted nos dijo que era imprescindible la reforma del sistema de financiación, «la situación es insostenible». Si era insostenible en el dieciséis ¿cómo es ahora, señor *conseller*? ¿Qué va a hacer el gobierno de la Comunidad Valenciana por los valencianos para un cambio del modelo de financiación?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com que vull emfatitzar la por entre tots nosaltres, no vull traure a col·lació, per exemple, l'última votació en el Congrés dels Diputats a favor d'una esmena per l'equitat i la suficiència del sistema de finançament, on 193 vots a favor de tot el Botànic, més de Ciutadans, va eixir contra l'abstenció del Partit Regionalista de Cantabria, del PP, del Foro Asturià, del BNG i UPN. Normal en aquells! Perquè són de comunitats que se senten (*ininteligible*) ..., però el Partit Popular? El Partit Popular?

Per tant, anem a parlar, de què podem fer i que em sembla molt correcta la pregunta. Tots, tots, per exemple, discutir un

tema central del sistema de finançament, és el concepte ajustada. Tema fonamental perquè és la nostra tesi, la nostra tesi és que la població ha de ser l'element crucial i deixar-nos d'històries del passat on sempre acabàvem els pitjors. El concepte de població, i per tant de població ajustada, és... Assegurar això, treballar com estem treballant amb el ministeri, en eixa vinculació bilateral del ministeri i les comunitats autònomes, parlar en totes les comunitats autònomes, moure-nos, com van fer abans de la pandèmia, i ho tornarem a fer, òbviament, ens hem de moure, ens hem de manifestar en tots els llocs també, hem estat en el despatx de la ministra, hem estat en el Congrés dels Diputats, perquè no és un tema de partit, torne a repetir. I atenció! qui vulga fer d'açò un tema de partit, torne a parlar del mateix to, està estafant a 5 milions de valencians, perquè la nostra fortalesa és la d'una comunitat autònoma de 5 milions d'habitants en un estat de 45 milions, un entre dèsset.

Quines són les estratègies intel·ligents per a guanyar la batalla? Quines són? Quines són? Estar barallats entre nosaltres? O tancar files per fer una posició dura, ferma, absoluta, liderada pel govern valencians? Naturalment, però en tots. Això és molt important, perquè si no, si no, sabem el que passarà, que és noves abstencions en el Congrés dels Diputats. I si una cosa queda clara és: no hi haurà llei sense una majoria en el Congrés dels Diputats. Nosaltres ja hem parlat en el ministeri. Què passarà, què pensa el senyor Pablo Casado d'este tema, amb el qual necessitem el seu vist i plau, la seua posició favorable per a poder guanyar esta batalla. Però, insistisc, vull sobretot la unitat nostra, la fortalesa de la unitat, la de decidir els partits polítics, etcètera, mos farà més forts. Guanyarem la batalla o no? Anem a fer que guanyem. Però, insistisc, som un entre dèsset.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Passarem a la següent pregunta, la número 841, que formula la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, a l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esports.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Buenos días, *conseller*.

Debido a la pandemia, durante el curso 2020-2021, las escuelas infantiles han sufrido un descenso en las matriculaciones de una media del 40 %. El miedo a los contagios, el descenso de la natalidad, el teletrabajo de los padres, la reducción de recursos de las familias, pues son algunas de las causas que han motivado esta caída en las matriculaciones, en un sector ya de por sí muy perjudicado por las políticas educativas de su *consellería*.

Hace unas semanas conocimos la intención de usted, *conseller*, de su *conselleria*, de crear 1.782 nuevas plazas de dos años en los centros de infantil y primaria. Qué razones justifican la creación de nuevas plazas de dos años en los colegios de infantil y primaria públicos de la Comunidad Valenciana, en vez de concertar estas plazas en la red de escuelas privadas existentes.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

En resposta directa a la seua pregunta, que per què contemple ampliar l'oferta de dos anys en escoles públiques i fer-ho de forma gratuïta. La resposta podia quedar-se molt senzilla i molt directa, i és que els fons que arriben del ministeri són directament per a ampliació d'oferta pública. Per tant, no es poden invertir en un altre sistema, s'han d'invertir sí o sí en ampliació d'oferta pública. I, per tant, és la millor manera de poder invertir eixos fons que no anem a deixar perdre, evidentment. I després d'escoltar la pregunta que acabem d'escoltar d'infrafinançament dels valencians i de les valencianes.

Respecte a la resta d'argumentació que ha dit, recordar-li que eixa baixada d'ingressos precisament som l'únic territori que ha fet ajudes directes a l'escola 0-3, i ho va fer durant la pandèmia, i que hem multiplicat la inversió en el bo infantil, que precisament va dirigit a les escoles infantils privades més que mai, i més que ningun altre govern de tot l'Estat.

Simplement sí que m'agradaria, per saber del context de què estem parlant, si vostés estan a favor o en contra de la gratuïtat del 0-3 i de seguir avançant en eixa gratuïtat.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem amb la pregunta. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señor presidente.

Pobre, es que no le quedaba otro remedio. O sea, resulta que los fondos vienen para lo que vienen y a usted no le

queda otro remedio que hacerlo así, aunque usted no quería, usted no quería enviar a la calle a los trabajadores de las escuelas infantiles privadas.

Según sus propias declaraciones, la mitad de las nuevas aulas de dos años iban a escuelas rurales. Pero, como le decía antes, qué pasa con las que ha creado y lleva creando. Es que no son ahora, *conseller*, es que viene desde el 2015, fuera del entorno rural, donde hay escuelas privadas infantiles abiertas. Esas escuelas infantiles es un sector que ha sido muy maltratado, como le he dicho, por la pandemia y están en una situación muy complicada. Pero, no nos engañemos, la sentencia la ha firmado su *conselleria*, pero no ahora, sino desde el 2015.

Su obsesión por acabar, como le he dicho tantas veces, con la libertad de elección, por acabar con lo que usted no controle, está destrozando una actividad que da trabajo a más de cinco mil personas en nuestra comunidad y que hace una labor fundamental en la educación de nuestros hijos y en la conciliación de la vida laboral de las familias.

Como digo, desde que a usted se le ocurrió en 2015 crear aquellas primeras aulas piloto hasta el día de hoy, muchos centros no han podido mantenerse a flote y muchos han cesado la actividad.

¿Para usted qué era lo importante? ¿Qué los niños tuvieran una plaza de dos años o ampliar un año más el tiempo que tiene para adoctrinar a nuestros hijos? No creo que sea causalidad que sus programas experimentales lingüísticos se impartan en infantil, por ejemplo. Si lo que le importa de verdad fueran los niños y las familias, la solución hubiera sido concertar de alguna manera las plazas vacantes en las escuelas infantiles privadas antes de crear plazas nuevas.

¿Se le ha ocurrido hacer un estudio de las plazas vacantes de las que podría disponer? Usted no es tonto, muy al contrario. Claro que sí que se le ha ocurrido, pero no le interesa, no le interesa porque quiere controlar todas las etapas educativas. Porque además, si hiciera ese estudio vería que en muchos casos, en muchos municipios y en algunas zonas de las ciudades la oferta es mayor que la demanda. Por tanto, usted está llenando sus aulas de dos años vaciando las de las escuelas infantiles, *conseller*. Está condenando a las escuelas infantiles privadas, que se encuentran cerca de uno de estos colegios que ahora van a abrir nuevas aulas de dos años o que ya las abrieron antes, a cerrar sus puertas y a enviar a los trabajadores al paro. Es que además su manía persecutoria de lo que no es público le lleva, además, a no puntuar en la baremación para esos puestos de trabajo de infantil el tiempo que algunas personas han dedicado a trabajar en escuelas infantiles privadas. Eso nos lo han trasladado trabajadoras de escuelas infantiles privadas que han querido optar a una plaza en la pública.

Yo ya sé, lo sabía, que usted me va a hacer, me ha hecho una parte ya, y volverá a hacer ahora después un publirreportaje de toda su actuación en la *conselleria*, puede ahorrarárselo, se lo digo de verdad, porque, ¿sabe usted una cosa? Un buen gestor no es el que más gasta, un buen gestor es el que gasta mejor, y los resultados educativos demuestran que usted gasta más que otras comunidades autónomas y obtiene peores resultados. Pero eso, claro, a usted no le importa. Ya se lo he dicho otras veces, usted solo tiene un

objetivo, y es acabar con la libertad, y para ello acabar con la educación en todas las etapas, acabar con el futuro de muchos trabajadores y con el sustento de muchas familias. Y si esto sirve para su objetivo, usted no va a reparar en los daños que haga.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Acabarà contestant l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Esta no me l'esperava: adoctrinament als xiquets que encara ni parlen. És espectacular! 0-3 i ja estem adoctrinant. És un espectacle, senyora.

No només això, sinó que resulta que vosté no explica si realment volen més o menys 0-3, si volen més o menys gratuïtat. Perquè, s'hauran d'aclarir, volen més 0-3 i més gratuïtat, segons diuen en el seu programa. Deien que era un incentiu per a la natalitat. Doncs mire, s'hauran d'aclarir.

El que estem fent nosaltres precisament és ampliar l'oferta i incentivar que hi haja més demanda. De fet, els fets, els fets, quan veu els fets vorà que hi ha més persones matriculades del 0-3 ara que abans, hi ha més. Per què hi ha més? Perquè estem complementant perquè totes les persones puguen portar els seus xiquets a les aules de 0-3, els que tenen recursos i els que no. Eixa és la gran diferència, això que vostés només volen els que tenen recursos, nosaltres volem tots i totes per a conciliar, per avançar en igualtat i per a generar més oportunitats des de l'inici, des de tots els xiquets i xiquetes des dels 0-3.

Mire, és que per a nosaltres s'ha d'anar universalitzant. I ho hem d'anar universalitzant en el sentit que ho estem fent, ampliant allà on l'oferta privada no arriba. Sí, la privada no arriba a tot, vosté sap, precisament, que en municipis com Bellús, Bufalí, Montixelvo, Agres, Benimantell, Fondegulla, Eslida, no trobarà ninguna escola privada perquè no li ix rentable, ahí està l'administració i estem obrint places. I no només això sinó que estem augmentant el bo infantil des de que hem arribat. El bo infantil no el percep una gent del Partit Comunista que està en el politburó de Sibèria, sinó que el reben empreses privades que formen part de l'oferta 0-3. I han passat de rebre 60 euros cada família a rebre'n un mínim de 90, que ara augmenta fins a 110, i un màxim que passava de 200 i que ara augmentarà fins a la totalitat dels recursos necessaris per a implantar els dos anys en els xiquets en les etapes d'infantil 0-3 en les escoles privades.

Per tant, de què estem parlant? Estem parlant d'augmentar l'oferta, d'universalitzar l'accés, d'intentar que siga gratuïta. I en eixe sentit anem avançant. Vostés porten en el seu programa que és un incentiu per a la natalitat i que és bo

per a augmentar la gratuïtat. Sí, i hem diu que sí. Doncs, bé, s'haurà de revisar què fan els seus companys de Múrcia que, just fa unes setmanes, van rebutjar la gratuïtat 0-3 a proposta d'un altre partit parlamentari en la Comunitat de Múrcia: «PP, Ciudadanos y el diputado de Vox rechazan la gratuidad de 0-3». S'hauran d'aclarir si després el que fan és una altra cosa tan senzilla com: «La Junta de Andalucía desvía 5 millones de euros de ayudas para las guarderías». *Ayudas para las guarderías*, que ací s'augmenten. I on vostés estan, què passa? Que es destinen a reformar *el estadio de la Cartuja*. Eixa és la gran diferència, ací al Botànic, al País Valencià, més 0-3, més igualtat, més inversió; on està l'extrema dreta més retallades als 0-3 i, com sempre, més especulació.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta 830 que formula l'il·lustre diputat Fernando Llopis a l'honorable consellera de Sanitat Universal i Salut Pública.

El senyor Llopis Pascual:

Bé, endavant, president.

Sí. Bueno, en primer lugar, buenos días, señorías.

En primer lugar, me gustaría agradecer el trabajo que están haciendo todos los sanitarios en la inoculación de vacunas, Creo que están haciendo un trabajo importante. En la parte que le corresponde a usted también, señora *consellera*, darle la enhorabuena. Creo que faltan aspectos de flexibilización a la hora de asignar las dosis y avisar a algunas personas que, al final, no se les está inoculando la segunda dosis, pero creo que todos los procesos son mejorables y se lo seguiremos recordando.

La verdad, yo ya tengo las dos dosis, animo a la gente que lo haga. Estoy un poco dolorido la verdad, es como si tuviese a Marzá en el hombro ahí intentando hacer la inmersión lingüística, pero aguantamos y tal. *(Rient)*

Muy bien, vamos a la pregunta. La defensa de la sanidad pública que están haciendo los grupos del Botànic, socialistas, Compromís y Podemos, yo creo que es un claro ejemplo del quiero y no puedo, quiero y no puedo. Es decir, se dice que en la vida hay muchas cosas que te gustaría hacer, pero por lo que sea no puedes hacerla. Y no es que exista ninguna limitación que te lo impida, pero, simplemente, por alguna razón, pues, parece que no se puede hacer.

Y a mi me gustaría recordar un poco, hacer un poco de historia. 2016, había un contrato con una empresa, el contrato finalizaba en el 2018. Y en 2016, en la comisión de sanidad de estas Corts, se aprobaba una resolución en la que se instaba a la elaboración de un plan para la recuperación del servicio de resonancias magnéticas y la inclusión de su personal en el sistema sanitario público. Y aquí es donde